

Ik schrijf soms om me te verplaatsen in het standpunt van een ander, en om daardoor ook beter mijn eigen standpunt te bepalen .

Ook bij dit terugkeer dilemma deed ik dat. Zo schreef ik in de loop van dit jaar, twee “persoonlijke” brieven van een bewindsvoerder aan de kinderen van kalifaat moeders

Een brief van de hand van minister Grapperhaus , over het terugkeer plan dat De Raad van Kinderbescherming ,op verzoek van VWS al in 2017! , in samenwerking met met Jeugdzorg schreef ,

Een tweede brief, waarin de ministers Ferdinand Grapperhaus en Stef Blok samen uitleggen, dat de kinderen moeten wachten in de opvang kampen tot de organisatie van een internationale rechtbank rond is.

Van die tweede brief werd ik lijfelijk onwel, ik moest echt de deur uit, even ergens kunst gaan kijken.

Om mijn inspiratie te behouden, in dit inmiddels stilstaande thema: Terugkeer van de kinderen en de kalifaat ouder(s) schrijf ik soms een droomscenario om te kijken hoe je uit die politieke impasse zou kunnen komen en soms uit je eigen mentale lamelendigheid, “houdt toch op het helpt toch niet” .

Decor van mijn droom : een persconferentie en een sfeer gelijkend op de politieke saamhorigheid november 2019, toen onverwacht toch een besluit genomen kon worden over de verlaging van de maximum snelheid van auto's tot honderd kilometer ,in plaats van hier en daar 130 km ,op de grote wegen overal in het hele land .

Een maatregel, tegen de achtergrond van een ander groot probleem ,de stikstof crisis. Een limiet mag niet overschreden worden , dat is gerechtelijk bepaald. Die bepaling biedt bescherming tegen en veel groter probleem voor iedereen : Het behoud van de natuur en een minder snelle opwarming van de aarde

Met name de VVD leek te moeten slikken bij deze omschakeling

“ Alles in het honderd laten lopen , hoeft nog niet zo slecht te zijn”
dacht ik

Scene de persconferentie : Premier Rutte geflankeerd door een drietal vak ministers, Grapperhaus justitie en veiligheid, en minister De Jonge Volksgezondheid, en de minister van Onderwijs en Cultuur mevrouw van Engelshove.

Premier Rutte: “ De rechterlijke macht en de politiek zijn in Nederland, gescheiden .

Die uitspraak van de rechter geeft soms een juridische grens aan van ons beleid.

Dit is een belangrijk principe in onze rechtstaat, daar sta ik in mijn functie en ook persoonlijk helemaal achter.

We staan ook nu weer voor een belangrijke maatregel en voor velen uwer moeilijke verandering in ons beleid. Het gaat over de terugkeer van de Nederlandse kinderen en hun moeders, die leefden in het IS Kalifaat en de laatste tijd in kampen.

De rechter had, enige tijd geleden, eerst bepaald , dat in ieder geval de kinderen terug uit de kampen gehaald zouden moeten worden. Wij gingen in hoger beroep, wilden absolute veiligheid.

Een latere uitspraak van een hogere rechtbank werd gesteld ,dat het niet aan de rechtbank maar aan de politiek is, om er alles aan te doen om aan dit dilemma , dit evenwicht tussen veiligheid voor ons allen en de bescherming van onze waarden inclusief de Mensenrechten en de rechten van het Kind , vorm te geven.

De advocaat van de moeders heeft zich gewend tot de Hoge Raad en heeft daarbij verzocht om een snelle Uitspraak van de Hoge Raad, wijzend op de naderende extreme temperaturen de toenemend

verschrikkelijke situatie in de opvangkampen en vanwege de plicht van de staat om zijn onderdanen (en onderdaantjes) te beschermen

In de afgelopen tijd hebben wij ons, als kabinet verder laten informeren over lichamelijke en geestelijke gevaren en de dreiging van verdere radicalisering van met name de kinderen door een langer verblijf in de kampen .En óók over de mogelijkheden om te dé-radicaliseren als dat ,na onderzoek ,nodig mocht blijken. .

Tenslotte nog een enkel woord vóór ik het woord geef aan mijn collegae, omdat dit mijn persoonlijke stellingname kleurt:

Ik geef al mijn hele politieke leven, zo mogelijk iedere week maatschappij les, op een VMBO school en ik heb ooit geschiedenis gestudeerd.

De laatste tijd vond ik het , tijdens mijn lessen over geschiedenis van de rechtstaat steeds moeilijker om , binnen het kader van onze stellingname binnen het kabinet, *om de IS moeders en de Kinderen niet terug te halen*, aan mijn leerlingen les en uitleg te geven over het Waarvoor en Waarom van de Mensenrechten (1948). Hoe die in overleg kort na de tweede Wereldoorlog in samenspraak met heel veel staten werden vastgesteld. En ook om daarbij te vertellen over de Rechten van het Kind, die later in 1989 eveneens onder auspiciën van de Verenigde Natie tot stand zijn gekomen.

Ik hoop binnenkort óók die zaken weer vanuit mijn hart te kunnen uitleggen “.

De minister van gezondheid de Jonge:

Oorlogsgeweld en verblijf in een kamp, zonder onderwijs, zonder privé voorzieningen , is heel schadelijk voor de ontwikkeling van het kind en jonge mensen zowel lichamelijke als geestelijk . Hierover bestaat gedegen wetenschappelijk onderzoek.

We hebben gesproken met specialiseerde mensen op het gebied van Hechting en de zogenaamde *vroege ontwikkeling*, de eerste 1000 dagen in het leven van kinderen. Met name als het gaat over hun (toekomstig) inlevingsvermogen en de boosheid regulatie als ze groter worden.

Beide voor het leven belangrijke eigenschappen lopen grote kans beschadigd te worden door het opgroeien in een sfeer van voortdurende onzekerheid en angst. Daarbij komt dan nog de mogelijke indoctrinatie door de omgeving als de kinderen langer in de kampen blijven.

Dit, voor de geestelijke en lichamelijke ontwikkeling van de vaak nog jonge kinderen schadelijke, proces willen we stoppen door hier in Nederland voor een veilige opvang te zorgen en de eventuele gevolgen van een beschadiging en indoctrinatie te behandelen

Daarvoor is ook een voorwaarde dat moeders en kinderen in elkaars buurt blijven

De minister van Onderwijs en Cultuur minister van Engelshove :

Opvangen van IS kinderen en hun moeders is één ding, de mogelijkheid bieden om je hier veilig te settelen en op andere ideeën en in aanraking met andere ervaringen te komen, is een tweede.

De angst in de samenleving voor de terugkeer lijkt de laatste tijd eerder toe dan afgenomen.

Gedeeltelijk zijn wij, als politieke bestuurders, daar zelf debet aan. Door onze aanhoudende aandacht voor onze veiligheid en het voortdurend wijzen op het gevaar wanneer wij de kinderen en ouders terug naar Nederland zouden halen. We hebben met dit nieuwe doel voor ogen, achteraf te weinig gedaan aan informatie over geruststellende aspecten, die er gelukkig welk degelijk zijn. Naast veilige huisvesting van de kinderen en het deelnemen aan het

onderwijs, nu en straks ,willen we juist aan deze drie elementen : geruststelling ,veiligheid en onderwijs en de balans daartussen, in de komende tijd méér aandacht geven.

Ik hoop, mede namens de minister voor het lager onderwijs, **minister Slob**, dat de kinderen , nadat ze eenmaal in Nederland gekomen zijn , de kans krijgen om deel te nemen aan het onderwijs.

Zodat ze niet in een sociale uitzonderings situatie terecht komen , zoals we, de ouderen onder ons ,dat eerder hebben meegemaakt na WO II ,met de kinderen van ouders die lid waren van De NSB en de kinderen van hier wonende Duitse ouders . Die laatste waren soms gevlucht uit hún vaderland , maar werden in en na oorlog toch heel vaak “foute ouders “ genoemd en als zodanig behandeld.

Sociale uitsluiting is helaas het gevolg van een te snel en bij ons mensen te gemakkelijk oproepbaar vijandsbeeld.

Minister Grapperhaus: Zoals eerder, ook door mijn collegae werd gezegd, zullen wij alles blijven doen om de veiligheid te waarborgen.

De kinderen worden na terugkeer zo mogelijk ondergebracht bij familie, of bij gezinnen die tevoren door de AIVD zijn gescreend.

De moeders komen eerst hier in hechtenis en voor een Rechter, om te worden onderzocht op de mate van IS indoctrinatie en eventueel berecht voor ,tijdens de IS periode in het Kalifaat ,gepleegde misdaden.

Misschien kan dat onderzoek ,als de kinderen heel klein zijn, in een setting van moeder en kind te samen gebeuren. Dit is nu al mogelijk in sommige vrouwengevangnissen, waar gedetineerde moeders met hun jonge kinderen op speciale afdelingen kunnen verblijven. Deze laatste optie moet nog worden uitgewerkt

We zijn van plan u meer te laten weten over de-radicalisering programma's , waarmee in Nederland maar ook vooral in België en elders in Europa ervaring is opgedaan.

Premier Rutte :

Ten slotte: Mensen helpen blijft mensen werk , dat geldt ook voor onze opvang plannen en ook voor dé-radicaliseringspromamma's. Er kunnen altijd dingen niet helemaal perfect gaan.

Maar overheersend voor ons beleid is en blijft , dat als we zeggen: "We moeten of willen onze waarden verdedigen" , we óók de Mensen rechten en Rechten van het kind bedoelen . En dat we dit in ons beleid willen blijven uit dragen.

En tenslotte wil ik nog kort reageren op een brief die bij het bestuur van het CDA binnen kwam: "vergevingsgezindheid is toch óók een belangrijke morele waarde van het Christendom " :

Dat is zeker zo en dat geldt overigens voor vrijwel alle godsdiensten, de radicale uitingen daarvan uitgezonderd, maar daarover graag een andere keer meer .